

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

The Provincial Library
City

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK V. Ч. 71. СЕРЕДА, 5. ВЕРЕСНЯ 1923. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, SEPTEMBER 5th, 1923. No. 71. VOL. V.

ІТАЛІЙЦІ ЗАНЯЛИ БЕЗ ВИПОВІДЖЕННЯ ВІЙНИ ГРЕЦЬКИЙ ОСТРОВ КОРФУ.

БОМБАРДУВАЛИ З ВОЕННИХ КОРАБЛІВ МІСТО КОРФУ І УБИЛИ 15 ГРЕКІВ А МНОГО РАНИЛИ.

Грецьке правительство не хоче сповити домагань Італії і віддало справу до вирішення "Лізі Націй".

РИМ, 31. серпня. — Італійське правительство мало нині перед собою відповідь Греції на ультиматум прем'єра Муссоліні, в котрім було сім домагань щодо винагородження за убиство італійських офіцерів, які були при грецько-альбанській пограничній комісії.

Відповідь заявляє, що грецьке правительство вважає несправедливим присудження йому Італією відповідальності за убиство і каже, що воно знаходить неможливим прихити четверте, п'яте і шосте домагання в ультиматумі, уявляючи їх порушенням чести і суверенності грецької держави.

В цих домаганнях говориться, що грецькі власти перевели на місці замождання основне свідство при допомозі італійського військового аташе в Афинах, щоб всі винні були покарані смертю і щоб до 5. днів від предложення ноти Греція заплатила Італії 50,000,000 італійських лір відшкодування (\$2,160,000).

Грецьке правительство обіцяє формальне перепрошення за скоючийся випадок, однак в змодифікованій формі відтої, яку прокладає італійський ультиматум, а також годиться на устроєння реалістичних церемоній в пам'ять жертв. Воно прокладає винагородження тільки для родичів убитих членів комісії.

ІТАЛІЙСЬКЕ ВІЙСЬКО ЗАНЯЛО ОСТРОВ КОРФУ.

КОРФУ, острів Корфу, 31. серпня. — Нині по полудні Італійці заняли Корфу після острого бомбардування, в яком убито найменше 15 цивільних греків а много ранено.

Домагання, щоб Корфу подалось, дано о 2-ій годині нині по полудні, а о 5-ій розпочато бомбардування. Школа зніслась знищена і стріляти на старій форте. В форте було много жертв серед збігців.

Муссоліні каже, що заняття Корфу не в военним кроком зі сторони Італії. Окупація острова наступила тому, щоб привнеолоити Грецію до сповнення італійських домагань. Коли це станеться, Італійці евакуують Корфу.

ЯК ПЕРЕВЕДЕНО ОКУПАЦІЮ ОСТРОВА?

АТЕНИ, 31. серпня. — Вислання Італійців в Корфу переведено під арматами флоту, які стріляли понад місто. Також розпочато вогонь з аеропланів понад містом.

З грецького жерела повідомляють, що о 3-ій годині нині по полудні висів в Корфу італійський морський капітан і сказав прэфектові, що італійська фальота встановила блокпост острова і що о 4-ій годині буде окуповане місто. Венедові після цього італійська фальота, зложена з кількох кораблів, увійшла до порту і командант зажадав передачі міста та висвєщення білого прапору, який, як він казав, буде сейчас заступле-

ний італійським прапором. Прэфект попросив о час, щоб дістати інструкції від грецького правительства, однак перед тим як вони наспіли, військо почало висідати при стрілянні з кораблів і аеропланів.

Адмірал Белліні перебрал адміністрацію. Італійці зажадали також здачі гарнізону та жандармерії, як також передачу касарень і военних матеріалів.

ГРЕКИ ВІДАЮТЬ СПРАВУ "ЛІЗІ НАЦІЙ".

ЖЕНЕВА, 31. серпня. — Тутешна грецька делегація отримала нині інструкції, щоб італійсько-грецький спір предложити "Лізі Націй".

М. Політіс, голова грецької делегації, оповістив нині, що поступаючи на підставі 15. точки умови Ліги, він формально предложить справу Лізі завтра рано. Він скомунікується з генеральним секретарем і представить італійські домагання та дасть відповідь на них Греції.

"ЛІГА НАЦІЙ" ЗГОДИЛАСЬ РОЗБИРАТИ СПРАВУ.

ЖЕНЕВА, 1. вересня. — Рада "Ліги Націй" рішила нині взяти на слідуючий вівторок італійсько-грецький спір і висловила надію, що за той час обидва краї не будуть робити жадних кроків, які би погіршували ситуацію.

ІТАЛІЯ НЕ ГОДИТЬСЯ НА СУД "ЛІГИ НАЦІЙ".

АТЕНИ, 1. вересня. — Італійський міністер Монтанга в імені італійського правительства повідомив нині міністра заграничних справ Александріса, що Італія відмовиться признати рішення "Ліги Націй" в теперішнім спорі між Італією і Грецією.

Греція вислала до всіх аліантив енергичний протест проти бомбардування Італійцями Корфу і убиття збігців. В своєнім протесті, Греція зазначає, що бомбардування Корфу розпочалося о 4-ій годині по полудні, в той час як другий ультиматум виходив аж о 5-ій годині. Греція зазначає також, що Корфу не був фортифікований.

В ГРЕЦІИ ПРОГОЛОШЕНО ВОЕННИЙ СТАН.

ЛОНДОН, 31. серпня. — Делегата з Атен до "Сентрал Нюз" доносить, що в Греції проголошено военний стан.

ДЕМОНСТРАЦІЯ СЛІПХ РОБІТНИКІВ В БОСТОНІ.

БОСТОН, 28. серпня. — Вчора відбулася тут небувала демонстрація, в якій взяло участь 100 сліпих робітників. Демонстраційний похід перейшов головними вулицями міста.

Похід був протестом проти замкнення стейтової фабрики для сліпих в Кембрідж, в якій всі сліпі працювали. Фабрику замкнено перед кількома тиж-

МАЙНЕРИ В ДРОМГЕЛЛЕР ВІЙШЛИ НА СТРАЙК.

САСКАТУН, Саск., 30. серпня. — Двох албертійських провінціанальних поліцаїв пробували нині не випустити на компанійну власність в майні Вестери Джем, в Дромгеллер, около 200 майнерів і в наслідок того зстали ушкоджені, один з них поважно.

Майнери в майнах Нюкестла Вестери Джем ввійшли нині рано на страйк через те, що у права майні прийшла до роботи неюнійних робітників. Товариш страйкерів пішла нині по полудні до майні Вестери Джем, щоб неюнійним робітникам не дозволити працювати.

Поліцай Россел перший увійшов в конфлікт з майнерами, а поліцай Лайт прийшов йому на поміч. Россел зстав легко ушкоджений, однак Лайт лежить тепер в шпиталі в Дромгеллер неперитомний.

Інспектор албертійської провінціанальної поліції Ніколасон прибув до Дромгеллера, щоб взяти положення в свої руки.

Всі майнери на страйку.

На мітінгу 1,000 майнерів вчора вечером рішено, що в п'ятницю всі майні в Дромгеллері мають стояти безчинно. На мітінгу поставлено домагання, щоб робітники, котрі були прийняті до роботи від часу візду на живня, були звільнені і були прийняті до роботи старі робітники.

Майнери устроїли також величавий похід, в яком взяло участь 1,000 осіб.

Гендерсон, властитель майні Вестери Джем, каже, що він не нарушив юнійних постанов. Він заявляє, що всі робітники, котрих він прийняв до роботи, діставали менше як юнійну платню.

МАЙНЕРИ СТОЯТ ПРИ СВОЇМ ДОМАГАННЯХ.

ДРОМГЕЛЛЕР, Алта., 31-го серпня. — Двадцять-пять скотландських майнерів, через котрих почався найбільше клопіт в майні Вестери Джем, придучилися до страйкерів. Всі робітники у всіх майнах є на страйку.

Майнери, які є проти приймаання неюнійних робітників, стоять рішучо при своїх домаганнях, щоб були назад прийняті старі робітники. Вони кажуть, що оператори прийняли до роботи багато з тих робітників, що попрійздили на живня.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ СТЕРЕЖЕ МАЙНІВ.

КЕЛГАРИ, 3. вересня. — В Дромгеллері знаходиться тепер сильний відділ провінціанальної поліції для вдержування порядку. Майнери є даліше на страйку. Страйк обняв від 1,500 до 2,000 робітників.

Віліям Шерман, президент 18. дистрикту "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка", вивіхав автомобілем до Дромгеллера, щоб особисто розслідити справу.

Майнери і сліпі робітники опинились без праці. У фабриці вироблялися штіки, мали до миття підлоги і дивани. Демонстранти несли в поході таблички з написами: "Не дайте нам гинути з голоду!", "Ми хочемо праці, а не жертви!".

АНГЛІЯ ГОДИТЬСЯ НА НАЗНАЧЕННЯ РАКОВСЬКОГО.

ЛОНДОН, 1. вересня. — Після інвестиції, яку перевело міністерство заграничних справ, британське правительство рішило повідомити соціалістичне правительство, що воно приймає Раковського як голову совітської торговельної делегації в Лондоні.

Назначення Раковського на місце Красіна було предложене і прийняте британським правительством минувшого липня і він мав вийхати до Лондону. Однак в серпні вислано до Москви дросьбу, щоб Раковський відложив свій віезд до часу, поки міністерство заграничних справ не розслідить відомостей про него, в яких сказано, що він виголошував промови, котрі, як що вони вірно передані, зробили би його немилую особою в цім краї.

ІРЛЯНДСЬКІ РЕПУБЛІКАНЦІ МАЮТЬ 40 МІСЦЬ.

ДБЛІН, 2. вересня. — О третій годині нині рано висадився в Ірландію парламенту представлявся після партій так: правительсто 59 місць, републиканці 40, независимі 17, фармері 14 і робітники 13. Остатє же непроголошених 10 росольських місць.

МАЙНЕРИ ТВЕРДОГО ВУГЛЯ НА СТРАЙКУ.

ФЛАДЕЛІФІЯ, Па., 31. серпня. — В той час як представники майнерів твердого вугля і власників копалень ведуть в столиці стейту переговори над відновленням контракту, який виходить нині о півночі, майнери в копальнях твердого вугля збирають своє знаряддя та лишують роботу, до якої не повернуть аж доки не приде між обома сторонами до порозуміння.

Страйк обнямає около 155 тисяч майнерів. Він виходить в життя автоматично після того, як з кінець 31. серпня нема заключеного нового контракту.

ШТРЕЗЕМАН ПРО ПОЛОЖЕННЯ НИМЕЦЧИН.

ЛОНДОН, 28. серпня. — Німецький канцлер др. Густав Штрезemann заявив в розмові з кореспондентом англійської газети "Дейлі Грефік" між иншим так:

"Коли мое правительство уладе, нічого не довершивши, то це правительство буде поспідиним конституційним правительством Німецьчини. Увадок правительства принесє також збільшення не тільки Німецьчини, але й цілої Європи".

Штрезemann є за порозумінням трох держав: Англії, Франції і Німецьчини. На його думку це є одинокий спосіб, який може повернути мир в Європі.

Говорячи про внутрішнє положення в Німецьчині, Штрезemann вказав на великі труднощі і за браку поживи.

"Можє положення поправилося би, коли-б ми могли виділити нарік", — говорив Штрезemann. — "Але біда в тім, що нема чим. Правда, в Німецьчині знаходиться міліони консерв мороженого мяса, але в нас нема грошей, щоб їх купити в американських власників".

ОТВОРЕННЯ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ТРАНСКОНІ. ДЖ. МЕКЛАКЛЕН І ФОРМЕН ВЕЙ ПРО НЕДАВНИЙ СТРАЙК В НОВІЙ СКОШІ.

Минувшю неділю, дня 2. вересня, відбулось в Трансконі, Ман., святочне отворення Українського Робітничого Дому, який є 28-им з ряду власним будинком Стіваришненія Укр. Роб. Дім в Канаді. Напрічуд гарна погода сприяла так рідкому святі трансконських товаришів і товаришок, які доложили всіх старань, щоб свято отворення У.Р.Д. випало на якнайкраще. На отворенні У.Р.Д. прибули десятки товаришів і товаришок з Вінніпегу, Іст Килдона та Гонору, так що разом з місцевими тов. новобудована галя не могла всіх присутних вмістити. Між прибувшими з Вінніпегу були всі члени Екзекутивного Комітету Ст. У.Р.Д. та Діточа Мандолінова Оркестра (обі групи), яка брала участь в виконуванню концертної частини свята. Підчас свята присутні зожили на Укр. Роб. Дім в Трансконі около 500 доларів. Докладнійше про отворення трансконського У.Р.Д. буде подано в одному із найближчих чисел "У.Р.В." в окремім дописі.

Трансконським товаришам і товаришкам бажаємо в новім Укр. Роб. Домі якнайкращого успіху в їх праці.

Велике землетрясення в Японії.

СЕН-ФРЕНСІСКО, 2. вересня. — Сюди доносить, що Японію навістило в суботу велике землетрясення, в яком згнуло більше як 100,000 людей. Токіо, Йокогама і сусідні міста є горючими руїнами. Смерть і руїна панує яких 50 миль довкола Токіо. Число жертв і матеріяльна шкода не є точно означені, так як вся комунікація з Японією є все ще перервана, за винятком коротких получень через радіо з Токіою і принагідних дельєх з Японії до Шангаю.

В навіщеній землетрясенням околиці є повалені цілі міста, населення находитесь там без поживи, а положення в Токіо і Йокогама порівнюють з Ісландом.

ПОЛЬЩА ЗАТЯГАЄ У ФРАНЦІИ ПОЗИЧКУ.

ВАРШАВА, 28. серпня. — Польське правительство потвердило проект угоди, на підставі котрої Польща одержить від банку Морган і Гаррі в Парижі позичку в сумі \$100,000,000. Переговори з банкою фірмою вів польський міністер фінансів.

Нова позичка має бути ужита на заведення золотої валюти в Польщі.

ПЕРШИЙ РАЗ В СІМ СЕЗОНІ ВІДІЛ УКР. РОБ. ДОМУ В ІСТ КИЛДОНІ УСТРОЄНО В НЕДІЛЮ.

Відділ Укр. Роб. Дому в Іст Килдоні устроєно в неділю, 9-го вересня о годині 8-ій вечером в Укр. Роб. Домі в Іст Килдоні.

ВЕЛИЧАВНИЙ КОНЦЕРТ І МІТІНГ.

на котрий запрошується всіх місцевих робітників і робітниць членів і прихильників Укр. Роб. Дому.

Вступ за добровільними датками. Приходить вчасно, коли бажає застати вільне місце. За концертною програмою слідить в слідуючій числі "Укр. Роб. Вістєр".

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. В ВІННІПЕГУ.

Оцим повідомляється всіх членів відділу Р.З.Т. в Вінніпегу, що місячні збори відділу відбудуться в неділю, 9. вересня ц. р. о 2-ій годині по полудні. Кожний член відділу Робітничого Запозомого Товариства повинен конечно явитись на збори, так як є дуже важні справи до полагдження.

Товаришів, котрі хотять вписатись до Р.З.Т., радо вітаємо.

РЕГУЛЯРНІ ЗБОРИ УКР. ВІДІЛУ Р.П.К. В ВІННІПЕГУ.

Подаеться до відома членам українського відділу Р.П.К. в Вінніпегу, що регулярні збори відділу відбудуться в середу, 5. вересня о годині 8-ій вечером в Укр. Роб. Домі.

Звизається кожного члена бути присутнім на цих зборах, бо є важні справи до полагдження.

Заряд Відділу.
МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ
У.Р.Д. В ВІННІПЕГУ!

Подаеться до відома всім членам відділу Українського Робітничого Дому в Вінніпегу, що місячні збори відділу відбудуться в неділю, 9. вересня, о годині 8-ій вечером в Укр. Робітничім Домі.

Обязовком кожного члена відділу прибути на ці збори, позаяк є важні справи до полагдження.

Заряд.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого людю — виходить дві рази на тиждень:
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Стіваришення "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщений в газеті рукопис не повертається, аби що дописувачеві вразно зазначити, що біже зворути своєї рукопис на випадок її непомищення та залучити доповну марку на її вересняку.

В ЧОМУ РОБІТНИЧА СИЛА?

Робітництво — по своїй природі, характері праці і спільній долі і неволі, створене до колективного — гуртового життя. Робітник, який поспробував би жити зовсім окремо, відділений від всіх, скоро пропаде. Його знити використування капіталу, проти якого боротися можна тільки колективно — гуртвом.

В нас вже багато говорилось і писалось про це, в чому полягає робітнича сила, але помімо цього є ще чималий гурт робітництва, що через невідомість або байдужність бокує, баукає окремо. Капіталісти і буржуазія, які в нелюдський спосіб використують працю робітника, міцно звязані поміж собою спільними інтересами, і їх сила звернена проти найстрашнішого ворога капіталу — робітництва. Робітничка класка — велика і грізна — але вона молода, нездorzла вповні до отвертоті — кінцевої боротьби за своє визволення. А нездorzла тому, що великі сили її розпорощені через невідомість багатьох. І з цього розпорощення треба боротися. Робітничка неволя однакова, робітничка думка рідна кождому працюючому, робітничі всі краї — одна спільна велика родина, як спільні їх інтереси. І найбільша та найповажніша робітнича сила є в **класових організаціях**. В них робітництво гуртується, в них зживається з собою, зростається, вчиться, бореться спільним фронтом проти несправедливості. Робітники кожної окремої нації гуртуються в своїх рідних класових організаціях, а ці організації лучаться з організаціями інших народів і творять інтернаціональну робітничу могутню силу.

Навіть найтемніший робітник має змогу переконатися, що "тільки в гурті сила". Коли на фабриці використує робітництво фабрикант, один-два нічого проти цього не вдють. Але як зговоряться всі робітники фабрики і поставять свої домагання, або влаштують страйк, тоді фабрикант безрадний і мусить уступати. Це й є свідомий класовий колективний (гуртовий) виступ.

Сучасний світовий устрій дуже несправедливий. Людство поділене на класи пануючих і поневоленних. Класа капіталістів, буржуазії, дармоїдів, попів — живе коштом поневоленого робітника, його працею, його кривавим потом. Несправедливий класовий поділ мусить бути знищений і мусить бути тільки одна класка **людей**, а не панів і рабів. Боротися за знищення цих несправедливостей може і мусить тільки робітництво. А боротися воно за допомогою спільних об'єднань, за допомогою класових робітничих організацій. Чим більше ці організації, тим менша сила капіталістів, тим більше числитись буржуазія з робітництвом. Але мало є тільки належати до класової робітничої організації, платити вкладки і час від часу приходити на спільні збори. **Робітництво мусить бути свідоме, освічене.** Воно немає змоги в капіталістичній державі кінчити високі школи і мусить вчитися само. Кождий свідомий робітник обовязково мусить цікавитися робітничим рухом в цілому світі, мусить орієнтуватися у всіх подіях з області політики, господарства, культури. Інакше він залишається позаду і є всетаки сліпим знаряддям в руках буржуазії й її наймитів. Щоб запобігти цьому, в першу чергу треба читати і всіма силами піддержувати **робітничу класову пресу**, яка освітлює всі події в правдивому світлі і з робітничого погляду. **Преса — це друга держава.** В сьогоднішніх часах без неї обійтися не можна. В робітничому житті, власна преса має надзвичайно велике значіння. Помінивши це, що вона є першим джерелом робітничої свідомості, вона дає ще й змогу кождому робітничому поділятися своїми думками з іншими товаришами. І як в капіталістичній державі робітництво поневолене економічно, а то й духово, то воно має повну можливість створити в тій несправедливій державі **свою власну державу, якою є класові організації і класова робітничая преса.**

Друге джерело свідомості й освіти, є **робітничі видавництва**. Книжки, які видають пролетарські видавництва, є не тільки освітою для робітника, але й кузницею пролетарської культури. Робітник, який читає книжки, мимоволі призадумується над прочитаним, його мозок починає більше працювати і у вільних хвилях він заставляється над прочитаним. В нього відинають, рождаються нові думки, він старается розібрати їх, часами придумє що нове і — так повстає нова робітничая творчість, нова робітничая — трудова культура. Не треба критися, як робітничі видавництва видають спершу малі, дрібні книжочки. Всі ми це надто молоді і мусимо починати з початку: від малого до більшого.

Багато вже писалось про це, щоби робітники фабрик і фармів піддержували свою пресу й видавництва. Часами аж неприємно нагадувати про це. Але кождий повинен при кождій нагоді пам'ятати, що **робітничим організаціям і видавництвам може допомогти, може піддержати їх тільки одинокі робітники. РОБІТНИЧЕ ДІЛО — Є ДІЛОМ ТІЛЬКИ САМИХ РОБІТНИКІВ.**

Але й на цьому не кінчається ще праця й обовязки свідомого робітника. Він є **рівночасно провідником й учителем не свідомих товаришів**. Багато ще робітників засліплених попівським — реалістичним дурманом, багатом і сліпим знаряддям в руках шовіністичного міщанства, дрібнобуржуазії, що використують їх виключно для своїх цілей. **Таким робітникам треба ратувати, бо вони невинуваті, що попали в лаби ненаснитих дармоїдів.**

Дуже важке завдання паде на **робітничє жіноцтво**, яке обовязково мусить бути класово свідоме. Бо тільки жіноцтво може дати класовим організаціям свідомі нові кадри членів. Тому **дбаймо про молоді!** Гуртвом її також в класових організаціях, нехай вчиться й виховується серед свого, рідного окруження. Нехай з малку буде свідомим, а не так, як ми — доходяди розуму аж по тяжкій школі життя.

Невинна праця перед свідомим робітництвом. Воно мусить працювати, щоб діяти, хочби аж в дальших поколіннях, до здійснення ідеалів справедливості й рівності. Свідомий робітник навіть у вільній хвилі, після фізичної праці, мусить

пам'ятати, що він є одним з тих робітничих муравлів, які будують величний — новий будинок нового світа.
Робітничая грізна сила тільки в робітничих класових організаціях, пресі, видавництвах, свідомому жіноцтві й молоді!
 Пам'ятаймо про це скрізь!

Зелік М.

СОЦІЯЛПАТРИОТИ І ПОЛЬСЬКИЙ ФАШІЗМ.

(Від власного кореспондента з Галичини.)

Соціалпатріоти всіх народів і країн так тісно звязалися з буржуазією, що часами аж самі цього боються. В боротьбі проти зростаючої сили революційного робітництва, угодою бунтів соціалістичних партій йдуть в одній лаві не тільки з буржуазними партіями, але піддержують їх навіть при владі. На українських соціал-зрадників маємо найкращі приміри з останніх літ. Вислугувалися вони європейській буржуазії й імперіалізму в Україні, вислугувалися й зараз. А все тільки ради особистих амбіцій і інтересів. Соціалзрадничка українська згоряла не здержувалися перед найогиднішим "союзом" з західноєвропейською буржуазією, а все — проти революційного українського робітництва й селянства. Родя польських соціалпатріотів ще тим додатно, що вони піддержували буржуазний шляхетський уряд. Але тепер, після уступлення ватажка цих "соціалістів" Плуцуского, орган їх "Robotnik" в кождому числі лише про наступ світового фашизму, про похід реакції проти прав робітників.

Ці твердження без сумніву викликають сміх. Бо смішна ціла польська соціал-патріотична партія в ролі підпільної організації вдовичі, що сама себе січе.

Правда, польський фашизм твориться під впливом різних умовин, не тільки політичного, національного, але й економічного характеру. А все таки в розвитку польського фашистського руху, величезну роллю відіграла пресава П.П.С. — Polska Partia Socjalistyczna — не тільки, як творить патріотично-реакційної ідеології, але — П.П.С. фізично організувала польський фашизм. І то ось яким способом:

Після російської революції 1905 року П.П.С. все більше віддаллялася від соціалістичної філософії, і вкінці, багатом швидко, як всі європейські соціалпатріотичні партії — перейшла в табор імперіалізму, рахуючи на відбудовання "народної Польщі" шляхом війни. Дятого П.П.С. була ворогом противоенного маніфесту на Базельському конгресі 1913 року, відси її ненависть до польських соціалдемократів-большевиків та запелка боротьба з ними.

Ще кілька літ перед війною П.П.С. організувала в Галичині відділи "стешельцув", яких члени вчилися на спеціальних курсах. Душею тої роботи був Плуцуский і цілй її — війна з царською Росією. Австро-галицький соціал-патріотичні польські боевики були основним ядром, з якого розвинулися пізніше легіони Плуцуского.

Але фронт P.P.S. і P.O.W. (польська організація військова) не був скерований тільки проти царської Росії. Вони борилися німець завзято і проти **всього українського** і проти польських соціалістів-большевиків, які з самого початку кинули клич соціальної Революції.

Так, поступено, боевики P.P.S. і P.O.W. з боротьби проти царської Росії, перетворилися в знаряддя боротьби проти революції і національних меншостей. Таким чином, паралельно і в доповнення роботи буржуазії та шляхти, польські "соціалісти" пригтовили дозрогу організації новішого фашизму в Польщі. При цьому не треба забувати, що П.П.С. будучи давніше терористичною партією, мала чималу практику в цій області і тому в загальне русло польського фашизму вона могла влити до свідчені боеві сили.

Революція в Росії і Німеччині визволяла Польщу і зробила більш свобідною боротьбу польських суспільних сил. Ця

РОЗЛОЖЕНИЙ ТРУП ХОЧЕ ЖИТИ.

Українська реакція, вся українська контрреволюція — саме тепер почала новий наступ на класеві соціалістичні українські організації, а з окрема на Радянську Україну. За той час, як здекларовані патріоти — націоналісти, явні й ширі вороги соціалізму й робітництва, гордали і вили всіми способами, а навіть не здержувалися перед "єдиним фронтом" з буржуазною поліцією та жандармерією — так звані "ліви" елементи української реакції готували сили до бою. Готували довго та пильно. Але вони могли бути дати тільки порожні слова, тому західно європейська буржуазія на вперті прохання її вірних псів — дала гроші і — "виступ" був готовий.

Це власне надто помітне явище. Доки галицькі "трудявники" не обновили порогів варшавських міністерств, доти сик-так відносилася до соціалістичного робітничого руху. Але, як тільки знахалися з польськими панамі і їх орган "Діло" став півфіціозом панів — зараз-же почався скажений похід проти робітництва й свідомого селянства і — проти Радянської України. Від кількох місців в "Ділі" можна вичитати найбільш нахабні брехні і нероз треба дивуватися, як додумуються люди до них?

Другий табор таких "опозиційників", є так звані радикали — вправді небогато їх і кириня не шкідлива, але одержавши матеріальну підтримку від ватажка контрреволюції Винниченка, вони в своїй малій газетці "Громадський Голос" вже не дволично накликають ся на "соціалістів і комуністів по обох боках Збруча. Вправді Назарука не рахують вони своїм членом, але й без нього сидують робити руйніуючу роботу.

Без сумніву на чолі цілої компанії став В. Винниченко, добре оплачуваний рідною чужою буржуазією. Його мрією повалити на Україні радянську владу і засісти знову на почесному кріслі голови Директорії У.Н.Р. В цьому й уся роззявка його садизму, бестіявності і скаженої люті проти Радянської України — і в цьому вся його неміч. Маючи біля себе купку добре оплачуваних панськими "тримши агентами, які й роблять це, що вимують брехні, або перекручують факти — Винниченко всіми силами намагається піднести в гору, щоб з висоти командувати наступом реакції. Розуміється, вся ця злість викликана тільки закріпощеним радянської влади на Україні, розвитком нової трудової української культури і — повним ігнорванням купки емпігрантів, яких революція виклинула поза межі робітничо-селянської держави. Вся лютість цих ображених панків є "пимстох" проти революції, є самозабованням. Найкращим доказом, якими симпатіями користується Винниченко серед українського робітництва й селянства Радянської України, нехай послужить факт, що **П'ятий Всеукраїнський Зіза робітничо-селянських рад проголосив Винниченка ворогом українського працюючого народу і поставив його поза законом.** Це мабуть найкраще свідомство вартості п. Винниченка.

Але купка винниченківців не задовольняється тільки своєю злочинною і продажною працею. Вона розпускає свої кігти ще далше, щоб здобути більше агентів. Штаб української контрреволюції не жалює коштів, кидає своїх слуг в Галичину для розбивання класових робітничих й селянських організацій, а також перекладає частину "організаторської" роботи за океан в Америці. Сьогодні і в Америці заскавлює вже нелюдськими голосами вірні діти чорної реакції, на сторінках "Народної Воли" і "Української Громадської" організації.

А тут тоби й політика польська сприяє тому! Там, де нашому народові силоміць накликається польську школу, де своєї рідної мови й не бачили ще (Холмщина); там же, де української школи перетворюється на польську, то й потоготі воно, — скрізь і завжди наш нарід Волині й Полісся шукає світла в тих нелегальних рідних школах.

Тяжка праця провадити науку в нелегальній школі. Іноді в її ліях обережності не можна більше двох-трьох учнів збирати. Та й учням самим, аби відвернути увагу Ляхів, доводиться вчитися у польській школі.

В часах виконуваних обовязків українського посла до Варшавського союму, доводилось мені відбувати візитацию на цих нелегальних українських школах на Волині. Там спостеріг я, що діти — мало того, що вони пізнають "за що саме закуті", враз з тим ще й проявляють неабияку активність у справах навчання.

З самостійної творчості дітей — до речі там ознаки соці-

А. А.—кий.

Як-же на це реагує нападене робітництво, селянство та Радянська Україна? Просто ігнорує чорну, безсилу, реакцію. Де треба, там бризне в їх погані очі правдою, докаже їх брехню й демагогію, а поза тим — спокійно приглядається скаженому безнадійному хорих ворогові й же, як прихитнуть бестіяні глоси їх, Радянська Україна на стільки міцна, що боється й закордонних "наступів" чорної соціал-зрадничкої реакції — не доводиться. А робітничі організації в Європі та Америці ще тісніше об'єднуються і спокійно, самопевно відбивають кождий удар відмираючої контрреволюції.

За нами кілька років своєї історії, яка вчить нас багато. Ми вже добре переконатися де правда і де розум. Тому не страши для нас ніякі чорні наступи, бо ми знаємо, що це лебедина пісня відмиваючої старої епохи і її негодитків. Ми знаємо, що правда там, де 25 мільйонів трудовий колектив — Радянська Україна. Там, де кується нове життя і де кується неволинна смерть всему старому. В нову неволю можуть дозволити повести себе політичним злочинцями тільки сляки, але ми з насолодою розбиваємо нашу непохитну свідомість кождо спробу соціалпатріотів "розбавити" нас. Наші рідні зростають, їх — вимирають. Перед нами будучина, перед ними — могла. Тому Радянська Україна і робітничі організації не пробують навіть серйозно боротися з скаженим виттям української контрреволюції. Бо яка може бути боротьба живої людини з розложеним трупом. П. О.

УКРАЇНСЬКА ІРРЕДЕНТА В ПОЛЬЩІ ТА СПРАВА НАШОЇ ОСВИТИ.

Українська та білоруська ірредента в Польщі — зростає з непереможною силою. Стремління українського народу (що хвилево опинився під Польщею) здвигатися зі своєю українською державою, де нема ані пана ані хама, — велике таки.

Зертати очі наші туди, "де Дніпро наш котить хвилі, стрімкі рве пороги", — безперечно змушує нас земляне питання під панською Польщею. Земельна є один з найбільших чинників зросту тієї української та білоруської ірреденти в Польщі.

Останнє — для всіх очевидна істина. Як хочи звернути увагу на інший чинник щодо поширення української ірреденти в Польщі. Буди шм — освіта нашого народу-демоса.

Летювакати тим чинником ми не сміємо! Тим більше, що він (освіта) пробиває дупи в нашій молоді. А достояєчє колективна, дійшовши до зроудміння кривд свого народу під оглядом соціально-економічним, виховане під впливами ірреденти культурно-освітнього відтинку, — дасть чи не найкращих борців за кращу долю всього людства!

А тут тоби й політика польська сприяє тому! Там, де нашому народові силоміць накликається польську школу, де своєї рідної мови й не бачили ще (Холмщина); там же, де української школи перетворюється на польську, то й потоготі воно, — скрізь і завжди наш нарід Волині й Полісся шукає світла в тих нелегальних рідних школах.

Тяжка праця провадити науку в нелегальній школі. Іноді в її ліях обережності не можна більше двох-трьох учнів збирати. Та й учням самим, аби відвернути увагу Ляхів, доводиться вчитися у польській школі.

В часах виконуваних обовязків українського посла до Варшавського союму, доводилось мені відбувати візитацию на цих нелегальних українських школах на Волині. Там спостеріг я, що діти — мало того, що вони пізнають "за що саме закуті", враз з тим ще й проявляють неабияку активність у справах навчання.

З самостійної творчості дітей — до речі там ознаки соці-

Марко Луцкевич.

ально-економічної кривди славне і не помігати! — швидко шир шось — дванадцятилітнього хлопчини:

О, ти Україно! Дух смерти
 Тепер вітає над Тобою,
 Тепер Ти в кайданах, та смерти
 Ти не вперш.
 Бо всі ми станем за Тобою.
 Тепер неспасна Ти така:
 Тяжка доля на Тобі,
 Зробилі покла за Тебе раю
 Прокляти вороги Твої!
 Та прийде час і встане людя
 Прогноблений Ляхами.
 Прокляється тоді в Волині...
 Сило брамею кайданами.
 Нарід гукне: лютий враже згини!
 Злине ніч, світло ясне буде;
 На землі-ж запанують люде!

У тих кількох рідкох політичного-немовляти бачимо мов стогін українського народу під Польщею!... Це наш нарід пригноблений Ляхами прагне світла... Він устами хлопчини каже, що — коли "агине ніч, світло ясне буде", тоді тільки й "на землі запанують люде"...

Чи не наш обовязок допомогти нашій молоді в її стремліннях до світла?

З Галичини, Волині, Холмщини академічної молоді поза границями сучасної Польщі маємо ми поверх дюх тисяч... А чи молоді наша, побіраючи студії поза рідним краєм, під оглядом матеріальної можливості очинили вже й забезпечена?

Чи навіть ті, що — опустивши польський "рай" — побірають освіту там над Дніпром, мають змогу віддатися виключно студіям?

Перед нами завдання: замість давати гроші джебракм Назарукам та Целевичам — утворити фонд для освіти нашої молоді поза Польщею.

Треба сподіватися, що й громадянство Радянської України теж допоможе: наші янаки в пошукуванню світла знайдуть там над Дніпром — справжню свою батьківщину. Там для них будуть улаштовані бурси.

До тієї допомоги визнає нас дух — Шеремети, Мельшичука, Цейка!...

В освіті нашої молоді, що тепер під Польщею в сила-міць цілого українського народу. Це є немов би червоної крила в боротьбі нашої з польсько-шляхетським устроєм... Отже будуймо Червоної крила духа!

Погроми на Україні

Ми, що пережили бурхливий час світової імперіалістичної війни і Великої Революції Сходу, тут, за океаном, в другій частині земської кулі, багато дещого не знаємо з тих жахливих подій, які мали місце хоч би на нашій батьківщині — Україні.

Найбільш страшна й сумна сторінка історії тих днів, це без сумніву жидівські погроми. Робили їх всі армії, без винятку, окрім червоної. Нині ми подаємо історичні документи тих жахливих картин, але поки що застанемося над загальною характеристикою.

За царських часів, в Росії і на Україні, жидівське населення було найбільше і найсуворіше поневолене. Жиди могли жити тільки в визначених містах держави (головно на Україні), заборонено було жити в Москві, Петрограді і інших великих містах, а хто приїздив на 3 дні в таке заборонене місто, мусив мати окремий дозвіл з поліції. Жидівська молодь не могла вчитися ані в народних, ані у вищих школах, бо для неї була установлена спеціальна "норма", себто — до кожної школи приймали тільки мальчиків, а середняків і старших жінок не брали.

Ми розглядаємо жидівське питання як і кожне інше, і як соціалісти, не можемо розглядати інакше. Для нас жиди — такі ж люди, як і інші, розуміється, не думаємо обстоювати жидівської буржуазії, ані жидівських дармоїдів. В нас іде річ про бідне жидівське населення — а в цілості, коли говоримо про погроми, то доводимо дикунство й недорозуміння тих національно-соціалістичних груп, які хотіли правити державою і які військами значили свій шлях нечуваними насильствами й кров'ю в першій мірі бідних Жидів.

Революція 1917 року зродила хаос — а з ним тяжкі дні для жидівства. Але погромна акція починається на Україні з часу боротьби українських націоналістів з повстаннями 1917 року робітниками й селянами, які боролися за Радянську Владу. Анархія беззастовної Центральної Ради зродила погроми, які не вгадувати навіть тоді, як українські "соціалісти" видавали Україну німецьким генералам — окупантам.

З часу панування Директорії У.Н.Р. (грудень 1918) Україна стає ареною неперервної збройної боротьби, на загальному фоні розкоління і анархії. За цей час, Україна пережила такі владі: 1. самостійну "Українську Народну Республіку" з Центральною Радою і генеральним секретаріатом (листопад — грудень 1917 р.), 2. коротку радянську владу (уряд Пятакова, січень — лютий 1918), 3. фактичну самостійність У.Н.Р. (реставрація Центральної Ради) при фактичній владі німецьких окупантів (март — квітень 1918 року), 4. гетьманську владу — таку ж фікцію при фактичній німецькій господарці (май — жовтень 1918), 5. Директорію У.Н.Р., 6. Радянську Соціалістичну Україну (лютий — жовтень 1919 р.), 7. Добровольчу Армію генерала Денікіна (жовтень — грудень 1919), 8. Українську Радянську Соціалістичну Республіку (січень — квітень 1920 р.), 9. фактичну самостійну У.Н.Р. Директорії при фактичній владі польських окупантів (май — кілька днів червня 1920) і 10. Українську Радянську Соціалістичну Республіку (червень 1920 по сьогоднішні дні).

Жидівське населення, над яким тяжко знущала армія кожної влади, за виїмком радянської, старалося бути нейтральним, щоб тільки не терпіти. Але це нічого не помагало. Погроми були кроваві, страшні, нечувані.

Червона Армія одинока по-вперто боролася в першій мірі соціалістичні партії, але вони були в той час в підлітлі і це не легко було для них. Жидівське населення, яке давало чималий процент ще до війни 1914 року, смілив і відомий революціонерів та революціонерок, котрі безстрашно йшли на смерть та в сибірське заслання або на каторгу, жда-

— переважно торговці, а за весь час революції (до 1921 року) радянська влада боролася з приватною торгівлею — і тимсамим не привілеювала і Жидів. Чимало непослушних покупців було покарано суворим революційним судом! Але цей закон був для всіх рівний — і Жидів і нежидів — однак головне — погроми і насильства радянська влада так над Жидами, як і над іншими національностями не робила, як що це не були представники буржуазії.

(Дальше буде.)

ДУРМАН РОЗВІЯВСЯ.

Переведення в життя постанов XII з'їзду РКП. по національному питанню остаточно вибиває з під ніг ґрунт як у закордонній, петлюрівщині, так і у "отаманів-лісовиків", що ще надіялися грати на національних почуттях українського селянства, підбиваючи його проти радянської влади.

Засліплені націоналізмом представники української інтелігенції, часто не даючи відчиту в своїх вчинках, ставали активними керівниками повстанських загонів, приносячи величезну шкоду владі робітників та селян. Але розходиться чад націоналізму і ця інтелігенція кається в своїх вчинках і йде служити радянській владі.

Ліквідація на Полтавщині банди Скрипниченка дає нам яскравий приклад цього. Скрипниченко, що звав себе "Богданом II" — визволителем України, був одним з активних петлюрівських отаманів. Три роки не могли зникнути його банди. За час своєї діяльності на Полтавщині та Чернігівщині він наробив велику силу шкоди. Лишень в одній Прилуцькій окрузі його бандою було вбито та замордовано 44 комуністів, 16 видатних неземожників та багатьох безпартиїх радянських робітників.

Скрипниченко мав тісний зв'язок з Петлюрою і його завданням було крім вбивства радянських робітників, нищення мостів, пускати під откоп потяги, грабувати зніпні пункти і инша бандитська робота. У цього отамана був найближчим співробітником студент Київського університету, бувший "воїнський" банди отамана Ангела, Андрій Шалієв.

На протязі трох років не могли зникнути отамана Скрипниченка і тільки за допомогою Шалієва удалося це зробити.

Шалієв визнає помилковість своєї боротьби проти радянської влади, підбури проти Скрипниченка та його батька рядових бандитів, які їх і побивали, а самі під проводом Шалієва здалися на милість місцевої влади.

Ознайомившись з програмою радянської влади, інтелігент-студент, що 3½ роки просидів у лісі, заявив, що коли б він знав її раніше — ніколи не був би в банді.

Дайте мені два місяці часу вивчити конструкцію радянської влади, дайте мені змогу скінчити радянський університет і радянська влада в мені, матиме найціннішого робітника, — каже Шалієв.

Нині за допомогою Прилуцького В.Н.О. Шалієв вступив до Київського ІНО.

Грозу селянства Полтавщини — банди "Богдана II" знищено.

Уголовним отаманам петлюрівщини нанесено ще один удар — на цей раз руками своїх же прозрілих низів, в годинах яких розвіявся націоналістичний дурман і які зрозуміли, що лишень радянська влада дає змогу широкого культурно-національного розвитку.

Т.

ПОТРЕБА українсько-англійського учня до школи Ferrer S.D. No. 1676. Науку можна розпочати від першого місяця. Поміщення кола школи; до початку і стації півтора місяці. Платня після уроку. Зголошується до:

Sec. Treasurer of Ferrer S. D. No. 1676 P.O. Silver, Man. (71)

З МІЖНАРОДНОГО РОБІТНИЧОГО РУХУ.

В останніх часах дуже ярко виявилась ця зрадницька роль, яку відіграють в усіх країнах реформісти і соціалпатріоти. Після закінчення імперіалістичної світової війни, соціалпатріоти в Німеччині звязалися ратувати буржуазію. За їх згодою і допомогою вимордовано тисячі революційних робітників і їхніх найкращих провідників, а пролетарську революцію кривою здадено. Чотири роки без перерви соціалпатріоти, як урядова партія або льоляна опозиція революції, помагали її держати в уряді і скріпляли її коштом робітничої класи. Чотирирічна офіційна або неофіційна урядова політика німецьких соціалпатріотів принесла робітникам нужду, а капіталістам доброту.

Італійські соціалпатріоти чваняться тим, що вони здавили змагання пролетаріату захилити владу, чим розбили робітничий рух і допомогли фашизму дірватися до влади. На Мадридській з'їздові диктатури пролетаріату при допомозі соціалпатріотів, а підчас того коли вони сидять в уряді, провідників пролетарської революції вишарбує і розстрілює. Реакційна Польща воювала під проводом соціалпатріотів з Радянськими Республіками, а тепер вона узброєна від стій до голови, становить постійну небезпеку для революції в середній Європі. Чехословацькі соціалпатріоти допомагають ухвалювати закони проти комуністів, для охорони буржуазної республіки. В Австрії правили державою соціалпатріоти так довго, аж віддали і затвердили владу за буржуазією і тепер обмежуються до скромної ролі опозиції. Але усі зусилля соціалпатріотів, щоб спинити розвал капіталізму йдуть на марне. Розвал світового капіталістичного господарства поступає скорим кроком вперед, революційна філя в середній і південно-східній Європі постійно підноситься після ударів, які завдав їм фашизм і революційні сили починають поволі зростати. Фашизмові усувається з під ніг ґрунт і його влада починає хитатися. Соціалпатріоти не приєднуються до противників фашизму, щоб скріпити свою силу, але підпльовують його. Щоби ратувати фашизм італійські соціалпатріоти вступили до фашистського уряду.

Дні буржуазної влади Німеччини почилися. Німецький фашизм готується до державного перевороту. Кожної хвилини грозить вибух горожанської війни. Німецький пролетаріат мусить зібрати усі свої сили. Соціалпатріоти роблять зовсім що иншого, вони й далі збираються вступити в коаліцію з буржуазією і стоять по її стороні. Але робітничі маси відвертаються від них і переходять в революційний табор.

(З. і В.)

ЗЕЛІЗНА РУДА НА ПОДІЛЛЮ

У зв'язку з винайденою на Поділлі залізною рудою, професор Безбородко зазначає, що магнітний залізняк на поверхні ґрунту нараховує 660 квадратних сажнів. Крім залізної руди в Гайсинській окрузі винайдено радіоактивні елементи. В селі Пушш винайдено молибденову руду, дуже важну у металургічній промисловості. Професор Безбородко вважає, що винайдення залізної руди на Поділлі повинно звітисвати початком серйозних розслідувань ґрунтів України, в котрих напевно є нечислімі природні богацтва.

БУДІВНИЦТВО НА ЗЕЛІЗНИЦЯХ.

Українським будівельним управлінням Н.К.Ш. провадяться великі праці на південних і

донецьких залізницях. Полагається мости, казарми, будови. На стаях Харків-Кременчук—Полтава будується 5 залізобетонних баків для нафти. В найближчий час буде приступлено до проведення залізничі Старобільськ-Рубіжна.

ІЗ ВИСТУПІВ ПОСЛА ЛУЦКЕВИЧА ЗА КОРДОНОМ.

(Довісь з Празі.)

"Дядько" Луцкевич наробив тут не меншого бешкету як у польському союзі, коли його на руках відтам виносили. Річ в тому, що на другому з черги рефератів про відносини на українських землях Луцкевич на смерть собі зразив пражських патріотів із Громадським Комітетом на чолі. Бувши петлюрівські міністри, міністерські референти, тепер студенти (як Чернуха, Олесіюк, Гравіш) ціле море помий вилязали на голову референта за це, що дозволив собі ствердити, що на волинській та галицькій землях не розвитають райської дерева, зацвілені цими дипломатами ще в той час, коли батько Петлюра завернув свою сиву кобилу із Києва до варшавської "Алеї Рож."

До верхка напруження дійшло мабуть озлоблення патріотів, коли Луцкевич став доказувати, до чого довела "національно-освідомяюча" робота п. Олесіюка і компанії на Волині не без згоди і дружною притаканню польської дефензиви. Дійшло до того, що скомпромітований Олесіюк накинута на Луцкевича формальна з кулаками. Счинився лежколий галас на рефераті, мало що не дійшло до бікми між петлюрівцями і сторонниками Луцкевича.

Де характеристики Олесіюка саід додати, що це той самий тип, котрий веде акцію виключення студентів Галичан студій в Празі, а з окрема студентів-соціалістів. На недавньому зїзді Цесуса так "манжетно дипломатично" він, що зїзд не винис ніякого рішення в університетській справі. "Манжетна дипломатія" Олесіюка надвичайно припала до вподоби краєвому делегатові, бо погодився на це, щоб на студії до Празі спроводити всіх петлюрівців з Варшави і вранглівців з Туреччини. Практичні наслідки ухвалення такої резолюції вже бачимо: і з Варшави і з Туреччини напливають ці пожадані "студенти" по те, щоб по кількох семестрах їх нагнали, тому що в студенти пошла їх "манжетна дипломатія" і очаровання нею краєвого делегата, котрому здається, що побачив другого Рабіндраната Тагоре а не Олесіюка.

Робота Олесіюка ясна і невдвозначна після його останніх виступів — і краєве студентство, що марно викидає підлоги з закордон нехай знає, хто йому гріб копає в той час, коли при усуненню шкідників можна всім забезпечити студії за кордоном.

Бойкотування Олесіюка.

Українське соціалістичне студентство в Ч. С. Р. обявило бойкот на Олесіюка, бувшого "дипломата" У.Н.Р., а тепер студента в Празі за його хуліганський вибрик, якого він допустився супроти М. Луцкевича, по його рефераті "про соціальне й економічне положення українського населення під польською займанщиною".

ЖАНДАРМИ ГУЛЯЮТЬ.

З села Уїздель, Малинської волости, пов. Дубно на Волині, пишуть:

Дня 25. липня ц. р. виїхав Гриць Чубар із сестрою накопани глини на громадським полі. Коли вже набрав повну фіру, надійшов поліціянт місцевого постерунку Куліньскі Юзеф і приказав скинути назад глину. Петро Чубар сказав, що глину бере ціла громада і він має таке саме право, тому глини не скине, а завезе її до дому. У відповідь на це вдарив його пан Юзеф Куліньскі кілька разів нагайкою і здорово вилаяв. Гриць Чубар заї-

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

- 6. вересня 1868 р. третій конгрес I. Інтернаціоналу в Брюсселі.
- 6. вересня 1869 р. четвертий конгрес I. Інтернаціоналу в Базелі.
- 6. вересня 1917 р. радянські війська захопили Тобольск.
- 8. вересня 1873 р. шестий і останній конгрес I. Інтернаціоналу в Женеві.
- 8. вересня 1906 р. військовий погром в Седліці.
- 9. вересня 1877 р. всесвітній соціалістичний конгрес у Генті.
- 9. вересня 1905 р. за бунт на "Георгії Побідоносці" приговорено трох на кару смерті, 19 на каторгу, 33 до арештантських рот.
- 9. вересня 1917 р. похід контрреволюційних корніловських військ на Петроград.
- 10. вересня 1906 р. в шлісенбургській кріпости човішено Зинаїду Коноплянкову, яка вбила генерала Міна.

НОВА КНИЖКА!

Вже вийшла з друку і продається дуже потрібна для кожного робітника книжка Карла Маркса п. н.:

НАЙМАНА ПРАЦЯ І КАПІТАЛ.

Переклад з нового німецького видання під редакцією В. Сімовича. Обнімає 74 сторінки друку меншого формату і коштує лише 20 центів. Замовлення і гроші посылати на адресу:

Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

НОВА ЦІННА КНИЖКА!

Ми дістали з Європи дуже цінну книжку для кожного свідомого українського робітника і фермера, написану А. Богдановим, п. н.

Початковий Курс Політичної Економії

(В ПИТАННЯХ І ВІДПОВІДЯХ)

Є це перша того рода книжка в українській мові. Книжка має 127 сторін дрібного друку в самих питаннях і відповідях. Неодні робітник, що читав вже матеріали про політичну економію з інших книжок і не міг всего зрозуміти, має тепер спромому виринати незрозуміле, бо в цій книжці є 300 рижних питань в обсягу політичної економії і довші або коротші відповіді на них.

ЦІНА КНИЖКИ 50 ЦЕНТІВ.

Замовлення і гроші посылати на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS COR. PRITCHARD & MCGREGOR STS, WINNIPEG, — — MANITOBA, — — CANADA.

НОВА КНИЖКА! -- НОВА КНИЖКА!

Що тільки появилася з друку і продається дуже цінна книжка для кожного робітника і робітничі п. н.

КАРЛ МАРКС ЙОГО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ.

Написав Ю. Стеклов.

Книжка вийшла накладом "Космоса" в Берліні, під редакцією Е. Касяненка. Надрукована в малим вигіднім форматі, на книжковій папері і обнімає 110 сторін друку. Поділена на такі розділи: 1. Роки підготовки. — 2. Вироблення нового світогляду. — 3. Революція 1848—49 року. — 4. Період реакції. — 5. Інтернаціонал. — 6. Сприння соціалістичному рухові в поодиноких краях. — 7. Дещо про особисте Марксове життя. — 8. Значіння Маркса в наші.

Ціна тільки 25 центів.

Замовлення посылати на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard & McGregor Sts. — — Winnipeg, Man.

